

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2014. gada 17. jūlijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi — Direktīva 95/46/EK — 2., 12. un 13. pants — Jēdziens “personas dati” — Datu subjekta piekļuves tiesību apjoms — Uzturēšanās atļaujas pieprasītāja dati un juridiskā analīze, kas ietverti pārvaldes dokumentā, kurš ir lēmuma projekts — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 8. un 41. pants

Apvienotās lietas C-141/12 un C-372/12

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, kurus iesniegušas *Rechtbank Middelburg* (C-141/12) un *Raad van State* (C-372/12) (Nīderlande) ar attiecīgi 2012. gada 15. marta un 2012. gada 1. augusta lēmumiem, kas Tiesā reģistrēti 2012. gada 20. martā un 2012. gada 3. augustā, tiesvedībā

YS (C-141/12)

pret

Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,

un

Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-372/12)

pret

M,

S.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), tiesneši K.G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*], A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*], K. Toadere [*C. Toader*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

nemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 3. jūlija tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *YS, M un S vārdā – B. Scholten, J. Hoftijzer un I. Oomen, advocaten,*
- *Nīderlandes valdības vārdā – B. Koopman un C. Wissels, pārstāves,*
- *Čehijas Republikas valdības vārdā – M. Smolek, pārstāvis,*
- *Grieķijas valdības vārdā – E.-M. Mamouna un D. Tsagkaraki, pārstāves,*
- *Francijas valdības vārdā – D. Colas un S. Menez, pārstāvji,*
- *Austrijas valdības vārdā – C. Pesendorfer, pārstāve,*
- *Portugāles valdības vārdā – L. Inez Fernandes un C. Vieira Guerra, pārstāvji,*
- *Eiropas Komisijas vārdā – B. Martenczuk un P. van Nuffel, kā arī C. ten Dam, pārstāvji,*

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2013. gada 12. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 14. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.) 2. panta a) punktu, 12. panta a) punktu un 13. panta 1. punkta d), f) un g) apakšpunktus, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 8. panta 2. punktu un 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu.
- 2 Šie lūgumi ir tikuši iesniegti divās tiesvedībās starp, pirmkārt, *YS*, trešās valsts pilsoni, kas Nīderlandē iesniedzis pieteikumu pagaidu uzturēšanās atļaujas piešķiršanai, un *minister voor Immigratie, Integratie en Asiel* (imigrācijas, integrācijas un patvēruma lietu ministrs, turpmāk tekstā – “*minister*”) un, otrkārt, starp *minister* un *M un S*, arī trešās valsts pilsoņiem, kas iesnieguši šādu pašu pieteikumu, par *minister* atteikumu šiem pilsoņiem izsniegt administratīvo dokumentu, kas izstrādāti pirms lēmuma par viņu uzturēšanās atļaujām pieņemšanas, kopijas.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 95/46, kuras mērķis saskaņā ar tās 1. pantu ir aizsargāt fizisko personu pamattiesības un brīvības, it īpaši viņu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību saistībā ar personas datu apstrādi, kā arī novērst šķēršļus šo datu brīvai aprītei, preambulas 25. un 41. apsvērumā ir noteikts šādi:

“(25) tā kā aizsardzības principi jāatspoguļo, no vienas puses, [...] par apstrādi atbildīgajām [personām] uzliktajos pienākumos, īpaši attiecībā uz datu kvalitāti, tehnisko drošību, paziņošanu uzraudzības iestādei un uz apstākļiem, kādos apstrādi var realizēt, un, no otras puses, personām, kuru dati ir apstrādes objekts, piešķirtajās tiesībās tikt informētām, ka apstrāde notiek, apspriest šos datus, pieprasīt korekcijas, bet zināmos apstākļos pat iebilst pret apstrādi;

[..]

(41) tā kā jebkurai personai jādod iespēja izmantot piekļuves tiesības apstrādāšanā esošiem datiem, kas attiecas uz šo personu, lai konkrēti pārbaudītu šo datu precizitāti un apstrādes likumību; [..]

4 Jēdziens “personas dati” Direktīvas 95/46 2. panta a) punktā ir definēts kā “jebkura informācija par identificētu vai identificējamu fizisku personu (datu subjektu)”.

5 Minētās direktīvas 12. pantā ar virsrakstu “Piekļuves tiesības” ir paredzēts:

“Dalībvalstis garantē katram datu subjektam tiesības iegūt no personas datu apstrādātāja:

a) bez ierobežojumiem samērīgos termiņos un bez pārmērīgas vilcināšanās vai tiesu izdevumiem:

- apstiprinājumu, vai uz viņu attiecināmos datus apstrādā vai neapstrādā, un informāciju vismaz attiecībā uz apstrādes nolūkiem, attiecīgo datu kategorijām un saņēmējiem vai saņēmēju kategorijām, kuriem datus atklāj;
- paziņojumu datu subjektam saprotamā formā par apstrādē esošajiem datiem un par jebkuru pieejamu informāciju attiecībā uz datu avotu,

[..]

b) atkarībā no apstākļiem datu izlabošanu, dzēšanu vai piekļuves noslēgšanu, ja šo datu apstrāde neatbilst šīs direktīvas noteikumiem, īpaši datu nepilnības vai neprecizitātes dēļ;

c) paziņojumu trešajām personām, kurām dati atklāti, par jebkuru saskaņā ar b) apakšpunktu veikto izlabošanu, dzēšanu vai piekļuves noslēgšanu, ja vien tas neizrādās neiespējami vai nav saistīts ar nesamērīgām pūlēm.”

6 Minētās direktīvas 13. panta ar nosaukumu “Atbrīvojumi un ierobežojumi” 1. punktā ir noteikts, ka:

“Dalībvalstis var pieņemt tiesību aktus, lai ierobežotu [..] 12. pantā [..] paredzēto pienākumu un tiesību jomu, ja šāds ierobežojums ir nepieciešams aizsargpasākums:

[..]

d) kriminālsodāmu noziedzīgu nodarījumu vai reglamentētu profesiju ētikas pārkāpumu profilaksei, izziņai, atklāšanai un kriminālvajāšanai;

[..]

f) ar oficiālo pilnvaru realizāciju c), d) un e) apakšpunktā minētajos gadījumos pat laiku pa laikam saistītajai uzraudzībai, pārbaudei un reglamentējošām funkcijām;

g) datu subjekta aizsardzībai vai citu personu tiesību un brīvību aizsardzībai.”

7 Šīs pašas direktīvas 14. pantā ir paredzēts, ka dalībvalstis piešķir datu subjektam tiesības zināmos apstākļos iebilst pret tādu datu apstrādi, kas attiecas uz viņu.

8 Saskaņā ar Direktīvas 95/46 22. pantu un 23. panta 1. punktu dalībvalstis paredz, ka jebkurai personai ir tiesības vērsties tiesā, ja ir aizskartas tās attiecīgajai apstrādei piemērojamajās valsts tiesību normās garantētās tiesības, un ka jebkurai personai, kam nodarīts kaitējums nelikumīgas datu apstrādes vai ar direktīvas piemērošanai pieņemtām valsts tiesību normām nesavienojamas ricības dēļ, ir tiesības no personas datu apstrādātāja saņemt kompensāciju par kaitējumu.

Nīderlandes tiesības

- 9 Direktīvas 95/46 2., 12. un 13. pants valsts tiesībās ir transponēti ar attiecīgi 1., 35. un 43. pantu Likumā par personas datu aizsardzību (*Wet bescherming persoonsgegevens*, turpmāk tekstā – “*Wbp*”).
- 10 *Wbp* 35. pants ir šāds:
- “Attiecīgajai personai ir tiesības brīvi un samērīgos termiņos vērsties pie atbildīgās personas un lūgt informāciju par to, vai tiek apstrādāti ar to saistītie personas dati.
- Ja šādi dati tiek apstrādāti, informācijā ir jāietver pilnīgs apskats saprotamā formā par šiem datiem, apstrādes mērķa(-u) apraksts, apstrādājamo datu kategorijas un saņēmēji vai saņēmēju kategorijas, kā arī pieejamā informācija par datu izcelsmi.”
- 11 *Wbp* 43. panta e) punktā noteikts, ka atbildīgā persona, ciktāl attiecīgajā lietā tas nepieciešams, var nepiemērot šī likuma 35. pantu, ja tas nepieciešams datu subjekta aizsardzībai vai citu personu tiesību un brīvību aizsardzībai.
- 12 Atbilstoši 2000. gada Likuma par ārvalstniekiem (*Vreemdelingenwet 2000*, turpmāk tekstā – “*Vw 2000*”) 29. panta 1. punkta a) apakšpunktam termiņuzturēšanās atļauju var piešķirt ārvalstniekam, kam ir bēgļa statuss. Atbilstoši šī likuma 29. panta 1. punkta b) apakšpunktam šo atļauju var piešķirt arī ārvalstniekam, kurš ir pierādījis, ka pastāv ticami iemesli tam, ka izraidīšanas gadījumā pastāv patiesi draudi, ka pret viņu varētu tikt vērstas nāvessoda piespriešana vai izpilde, mocīšana, necilvēcīga vai pazemojoša apiešanās, sodi vai nopietns individuāls dzīvības vai neaizskaramības apdraudējums starptautiska vai valsts apmēra bruņota konflikta dēļ.

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

- 13 Par pieteikuma piešķirt uzturēšanās atļauju apstrādi atbildīgais Imigrācijas un naturalizācijas dienesta darbinieks izstrādā lēmuma projektu, kuru – ja par lēmuma sagatavošanu atbildīgajam darbiniekam nav paraksta tiesību – iesniedz attiecīgā dienesta pārbaudītājam vērtējuma sniegšanai. Lēmuma projektam minētais darbinieks pievieno dokumentu, kurā viņš pārbaudītājam paskaidro šī lēmuma projekta pamatojumu (turpmāk tekstā – “projekts”). Projekts tādējādi ir pamatā galīgajam lēmumam par uzturēšanās atļaujas piešķiršanu vai atteikšanu, tomēr tas nav šī lēmuma sastāvdaļa. Ja minētajam darbiniekam pašam ir paraksta tiesības, projektu pārbaudītājam neiesniedz, bet to izmanto kā lēmuma pieņemšanas procesa pamatojumu iekšējām vajadzībām. Projekts ir dienesta sagatavošanas darbu daļa, tomēr tas nav galīgā lēmuma daļa, kaut arī atsevišķi tajā ietvertie apsvērumi var tikt izmantoti minētā lēmuma pamatojumā.
- 14 Lielākoties projekta struktūra ir šāda: par lēmuma sagatavošanu atbildīgā darbinieka uzvārds, telefona un kabineta numurs; brīvas vietas pārbaudītāju vīzām un uzvārdiem; dati par pieteikuma iesniedzēju – uzvārds, dzimšanas datums, pilsonība, dzimums, etniskā piederība, reliģija un valoda; dati par procedūras priekšvēsturi; ziņas par pieteikuma iesniedzēja sniegto informāciju un iesniegtajiem dokumentiem; piemērojamās tiesību normas un noslēgumā – esošo datu izvērtējums atbilstoši spēkā esošajām tiesību normām. Šis vērtējums tiek saukts par “juridisko analīzi”.
- 15 Atkarībā no situācijas juridiskā analīze ir vairāk vai mazāk plaša, tā var būt no dažiem teikumiem līdz pat vairākām lappusēm. Izsmeltošas analīzes gadījumā par lēmuma sagatavošanu atbildīgais darbinieks, piemēram, izvērtē sniegto paskaidrojumu ticamību un pamato, kādēļ un uz kāda pamata pieteikuma iesniedzējam, viņaprāt, būtu vai nebūtu jāpiešķir uzturēšanās atļauja. Apkopojošā analīzē var aprobežoties tikai ar atsauci uz konkrētas politikas īstenošanu.

- 16 Līdz 2009. gada 14. jūlijam *minister* īstenoja tādu praksi, ka projekti tika izsniegti pēc pieprasījuma. Uzskatot, ka šāda prakse rada lielu noslodzi, ka datu subjekti projektā ietverto juridisko analīzi nepareizi interpretē un tādējādi turpmāk viedokļu apmaiņa Imigrācijas un naturalizācijas dienesta iekšienē projektos vairs tiek ietverta arvien mazāk, *minister* šo praksi atcēla.
- 17 Kopš tā laika projektus vairs neizsniedza. Projekta kopijas vietā pieprasījuma iesniedzējs tagad saņem dokumentā ietverto personas datu apkopojumu, tostarp informāciju par šo datu izcelsmi un attiecīgā gadījumā – par iestādēm, kam tā paziņota.

Lieta C-141/12

- 18 2009. gada 13. janvārī *YS* iesniedza pieteikumu par termiņuzturēšanās atļaujas piešķiršanu, pamatojoties uz patvēruma tiesībām. Ar 2009. gada 9. jūnija lēmumu šis lūgums tika noraidīts. Šis lēmums ar 2010. gada 9. aprīļa vēstuli tika atsaukts, un lūgums ar 2010. gada 6. jūlija lēmumu tika atkārtoti noraidīts.
- 19 Ar 2010. gada 10. septembra vēstuli *YS* lūdza viņam atsūtīt 2010. gada 6. jūlija lēmuma projektu.
- 20 Ar 2010. gada 24. septembra vēstuli viņam tika paziņota atteikšanās to darīt. Tomēr šajā lēmumā ir ietverti projektā izmantotie dati, ziņas par to izcelsmi un struktūrām, kam tie paziņoti. *YS* par šo paziņošanas atteikumu iesniedza sūdzību, kas tika noraidīta ar 2011. gada 22. marta lēmumu.
- 21 Pēc tam *YS* cēla prasību par šo lēmumu *Rechtbank Middelburg* (Midelburgas tiesā), pamatojot, ka viņam prettiesiski ir atteikta piekļuve minētajam projektam.
- 22 Šādos apstākļos *Rechtbank Middelburg* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai dati, kas projektā ir ietverti par attiecīgo personu un attiecas uz šo personu, ir personas dati Direktīvas [95/46] 2. panta a) punkta izpratnē?
 - 2) Vai projektā ietvertā juridiskā analīze ir personas dati iepriekš minētās tiesību normas izpratnē?
 - 3) Vai, ja Tiesa apstiprinātu, ka iepriekš aprakstītie dati ir personas dati, apstrādātājam, attiecīgi iestādei, atbilstoši Direktīvas [95/46] 12. pantam un Hartas 8. panta 2. punktam ir jāsniedz piekļuve šiem personas datiem?
 - 4) Vai datu subjekts šajā ziņā var tieši atsaukties arī uz Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu un, ja tas tā ir, vai šīs normas teksts, “ievērojot [lēmuma pieņemšanas] konfidencialitātes likumīgas aizsardzības apsvērumus”, ir interpretējams tādējādi, ka šā iemesla dēļ var atteikt piekļuvi projektam?
 - 5) Vai apstrādātājam, attiecīgi iestādei, gadījumā, kad datu subjekts lūdz piešķirt tai piekļuvi projektam, ir šai personai jāizsniedz minētā dokumenta kopija, lai būtu ievērotas piekļuves tiesības?”

Lieta C-372/12

Lieta attiecībā uz *M*.

- 23 Ar 2009. gada 28. oktobra lēmumu *minister* piešķīra *M* kā patvēruma meklētājam termiņuzturēšanās atļauju atbilstoši *Vw 2000* 29. panta 1. punkta b) apakšpunktam. Šai lēmumā nebija pamatojuma par aspektu, kā Imigrācijas un naturalizācijas dienests ir izvērtējis lietu.
- 24 Ar 2009. gada 30. oktobra vēstuli *M* saskaņā ar *Wbp* 35. pantu lūdza izsniegt pie šī lēmuma piederošo projektu.
- 25 Ar 2009. gada 4. novembra *minister* lēmumu noraidīja *M* lūgumu piešķirt piekļuvi projektam. Šo noraidījumu viņš pamatoja ar *Wbp* 43. panta e) punktu, uzskatot, ka piekļuve šādam dokumentam varētu ierobežot projekta izstrādātāja brīvību, paužot savus argumentus un pamatus, kam ir nozīme lēmuma pieņemšanā.
- 26 Sūdzība par šo atteikumu tika noraidīta ar 2010. gada 3. decembra lēmumu, un *M* par to cēla prasību *Rechtbank Middelburg*. Ar 2011. gada 6. jūnija spriedumu šī tiesa atzina, ka intereses, kuras kā pamatu piekļuves atteikumam ir norādījis *minister*, nav ar *Wbp* 43. panta e) punktu aizsargātas intereses, un šo lēmumu atcēla, pamatojot, ka šis lēmums ir juridiski kļūdaini pamatots. Tā turklāt nosprieda, ka nav iemesla paturēt spēkā šī lēmuma tiesiskās sekas, jo *minister*, pārkāpjot *Wbp* 35. panta 2. punktu, ir atteicis piekļuvi projektam, no kura juridiskās analīzes varētu izsecināt, kādēļ *M* nav uzskatāms par bēgli *Vw 2000* 29. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

Lieta attiecībā uz *S*.

- 27 Ar 2010. gada 10. februāra lēmumu, kuram nebija norādīts pamatojums, *minister* piešķīra *S* parastu pagaidu uzturēšanās atļauju “dramatisku apstākļu” dēļ. Ar 2010. gada 19. februāra vēstuli *S* atbilstoši *Wbp* 35. pantam lūdza izsniegt ar šo lēmumu saistīto projektu.
- 28 Šis pieprasījums tika noraidīts ar 2010. gada 31. marta lēmumu, kurš pēc tā pārsūdzēšanas tika apstiprināts ar 2010. gada 21. oktobra lēmumu. Pēdējā minētajā lēmumā *minister* pauda nostāju, ka ar 2010. gada 31. marta lēmumu jau ir ticis darīts zināms, kādi personas dati ir ietverti projektā, un ka tādējādi esot sniegta atbilde uz piekļuves pieprasījumu. Turklāt viņš norādīja, ka *Wbp* nav paredzētas tiesības piekļūt projektam.
- 29 Ar 2011. gada 4. augusta spriedumu *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa) prasību, ko *S* bija cēlis par 2010. gada 21. oktobra lēmumu, atzina par pamatotu un šo lēmumu atcēla. Šī tiesa arī ir konstatējusi, ka attiecīgajā projektā nav citas informācijas kā vien *S* personas dati un atbilstoši *Wbp* viņam ir tiesības šiem datiem piekļūt, un ka nav likumīga iemesla, kādēļ *minister* varētu piekļuvi liegt.
- 30 Gan lietā attiecībā uz *M*, gan lietā attiecībā uz *S* *minister* izlēma vērsties ar apelācijas sūdzību *Raad van State* (Valsts padome).
- 31 Šādos apstākļos *Raad van State* nolēma apvienot *M* un *S* lietas, apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Direktīvas [95/46] 12. panta a) punkta otrais ievilkums ir interpretējams tādējādi, ka pastāv tiesības saņemt dokumentu, kuros apstrādāti personas dati, norakstus, vai ir pietiekami, ja saprotamā formā tiek sniegts pilnīgs pārskats par personas datiem, kuri tikuši apstrādāti attiecīgajos dokumentos?”

- 2) Vai [Hartas] 8. panta 2. punktā izmantotā frāze “pieejas tiesības” ir interpretējama tādējādi, ka pastāv tiesības saņemt dokumentu, kuros apstrādāti personas dati, norakstus, vai ir pietiekami, ja saprotamā formā tiek sniegts pilnīgs pārskats par personas datiem, kuri tikuši apstrādāti attiecīgajos dokumentos, Direktīvas [95/46] 12. panta a) punkta otrā ievilkuma izpratnē?
 - 3) Vai [Hartas] 41. panta 2. punkta b) apakšpunkts attiecas arī uz Eiropas Savienības dalībvalstīm, ciktāl tās Hartas 51. panta 1. punkta izpratnē īsteno Savienības tiesības?
 - 4) Vai apstākļi, ka ir tikusi sniegta pieeja “projektiem”, kuros vairs nav ietverts pamatojums, kādēļ tiek ieteikts pieņemt konkrētu lēmumu, kam ir negatīva ietekme uz netraucētu viedokļu apmaiņu attiecīgās iestādes ietvaros un lēmuma pieņemšanu, ir pamatotas intereses, kuru dēļ nodrošināma konfidencialitāte [Hartas] 41. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē?
 - 5) Vai “projektā” ietvertā juridiskā analīze ir uzskatāma par personas datiem Direktīvas [95/46] 2. panta a) punkta izpratnē?
 - 6) Vai citu personu tiesību un brīvību aizsardzība Direktīvas [95/46] 13. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē ir arī netraucēta viedokļu apmaiņa attiecīgās iestādes ietvaros?”
- 32 Ar 2013. gada 30. aprīļa lēmumu lietas C-141/12 un C-372/12 tika apvienotas mutvārdu procesā un sprieduma taisīšanai.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo un otro jautājumu lietā C-141/12, kā arī piekto jautājumu lietā C-372/12, kuri attiecas uz jēdzienu “personas dati”

- 33 Ar pirmo un otro jautājumu lietā C-141/12, kā arī ar piekto jautājumu lietā C-372/12, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesas būtībā jautā, vai Direktīvas 95/46 2. panta a) punkts ir interpretējams tādējādi, ka projektā ietvertie uzturēšanās atļaujas pieprasītāja dati un juridiskā analīze ir “personas dati” šīs normas izpratnē.
- 34 Lai arī visas ieinteresētās puses, kas paudušas savu nostāju šajā jautājumā, uzskata, ka projektā ietvertie uzturēšanās atļaujas pieprasītāja dati atbilst jēdzienam “personas dati” un tādējādi piedāvā uz lietā C-141/12 uzdoto pirmo jautājumu atbildēt apstipriņoši, tomēr domas dalās attiecībā uz šajā pārvaldes dokumentā ietverto juridisko analīzi, par kuru runa ir otrajā jautājumā iepriekš minētajā lietā, kā arī piektajā jautājumā lietā C-372/12.
- 35 Kā *YS*, *M* un *S*, tā arī Grieķijas, Austrijas un Portugāles valdības un Eiropas Komisija uzskata, ka, ciktāl šī juridiskā analīze attiecas uz konkrētu fizisku personu un tās pamatā ir šīs personas individuālās īpašības, tā arī ietilpst minētajā jēdzienā. Grieķijas valdība un Komisija katrā ziņā precīzē, ka tas gan ir attiecināms vienīgi uz tādām juridiskām analīzēm, kas ietver informāciju par fizisku personu, bet ne tādām, kurās ietverta tikai abstrakta juridiska interpretācija, tomēr *M* un *S* uzskata, ka arī šāda abstrakta interpretācija ietilpst minētās normas piemērošanas jomā, ja tai ir nozīme uzturēšanās atļaujas pieprasījuma izvērtēšanā un tā tiek piemērota konkrētam pieprasījumam.
- 36 Nīderlandes, Čehijas Republikas un Francijas valdības savukārt uzskata, ka projektā ietvertā juridiskā analīze neietilpst jēdzienā “personas dati”.
- 37 Šai ziņā ir jāatgādina, ka Direktīvas 95/46 2. panta a) punktā personas dati ir definēti kā “jebkura informācija par identificētu vai identificējamu fizisku personu”.

- 38 Nav šaubu par to, ka tādi projektā iekļauti dati par uzturēšanās atļaujas pieprasītāju kā uzvārds, dzimšanas datums, pilsonība, dzimums, etniskā piederība, reliģija un valoda ir informācija par šo fizisko personu, kas šajā projektā identificēta it īpaši ar tās uzvārdu, un kuri līdz ar to ir kvalificējami kā “personas dati” (skat. šai ziņā it īpaši spriedumu lietā *Huber*, C-524/06, EU:C:2008:724, 31. un 43. punkts).
- 39 Turpretim attiecībā uz projektā iekļauto juridisko analīzi ir jāatzīst, ka, kaut arī tajā var būt personas dati, tā tomēr pati par sevi nav šādi dati Direktīvas 95/46 2. panta a) punkta izpratnē.
- 40 Tātad, kā savu secinājumu 59. punktā norādījusi arī ģenerālvokāte, kā arī atzinušas Nīderlandes, Čehijas Republikas un Francijas valdības, šāda juridiskā analīze nav informācija par uzturēšanās atļaujas pieprasītāju, bet gan visdrīzāk, ciktāl tā neaprobežojas vienīgi ar abstraktu tiesību interpretāciju, informācija par kompetentās iestādes veiktu vērtējumu un šo tiesību piemērošanu pieprasījuma iesniedzēja situācijā, kura tostarp ir konstatēta, izmantojot šīs iestādes rīcībā esošos personas datus par attiecīgo personu.
- 41 Šāda Direktīvā 95/46 ietvertā jēdziena “personas dati” interpretācija izriet ne vien no tās 2. panta a) punkta teksta, to apstiprina arī tās mērķis un sistēma.
- 42 Saskaņā ar šīs direktīvas 1. pantu tās mērķis ir aizsargāt fizisku personu pamattiesības un brīvības, it īpaši viņu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, saistībā ar personas datu apstrādi un tādējādi nodrošināt šo datu brīvu apriti dalībvalstīs.
- 43 Saskaņā ar Direktīvas 95/46 preambulas 25. apsvērumu tajā ietvertie fizisko personu aizsardzības principi jāatspoguļo, pirmkārt, par datu apstrādi atbildīgajām personām noteiktajos pienākumos un, otrkārt, personām, kuru dati tiek apstrādāti, piešķirtajās tiesībās tikt informētām par šo apstrādi, iepazīties ar šiem datiem, pieprasīt to labošanu un zināmos apstākļos pat iebilst pret apstrādi.
- 44 Attiecībā uz šīm Direktīvā 95/46 paredzētajām datu subjekta tiesībām ir jāatgādina, ka pamattiesību uz privātās dzīves aizsardzību ievērošana tostarp nozīmē, ka šai personai ir jāspēj pārliecināties, ka viņas personas dati ir pareizi un ka tie tiek apstrādāti likumīgi. Kā izriet no šīs direktīvas preambulas 41. apsvēruma, lai varētu veikt nepieciešamās pārbaudes, datu subjektam saskaņā ar šīs direktīvas 12. panta a) punktu ir tiesības piekļūt saviem datiem, kuri tiek apstrādāti. Šīs piekļuves tiesības tostarp ir nepieciešamas, lai datu subjekts attiecīgā gadījumā varētu panākt, lai par datu apstrādi atbildīgā persona tos labotu, dzēstu vai neļautu nevienam ar tiem iepazīties, un līdz ar to lai tas varētu izmantot minētās direktīvas 12. panta b) punkta paredzētās tiesības (šai ziņā skat. spriedumu lietā *Rijkeboer*, C-553/07, EU:C:2009:293, 49. un 51. punkts).
- 45 Atšķirībā no uzturēšanās atļaujas pieprasītāja datiem, kas iekļauti projektā un kas var būt tajā ietvertās juridiskās analīzes faktiskais pamats, kā to jau norādījušas Nīderlandes un Francijas valdības, par šādas juridiskās analīzes pareizību pieprasījuma iesniedzējs nevar pārliecināties atbilstoši viņam Direktīvas 95/46 12. panta b) punktā paredzētajām tiesībām.
- 46 Šādos apstākļos, attiecinot uzturēšanās atļaujas iesniedzēja piekļuves tiesības arī uz juridisko analīzi, netiktu sasniegts šīs direktīvas mērķis aizsargāt šī pieteikuma iesniedzēja tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību saistībā ar viņa personas datiem, bet gan mērķis nodrošināt piekļuvi pārvaldes dokumentiem, kurš nav Direktīvas 95/46 mērķis.
- 47 Šādā pašā kontekstā attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, kas regulēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.), no vienas puses, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.), no otras puses, Tiesa sprieduma Komisija/*Bavarian Lager*

(C-28/08 P, EU:C:2010:378) 49. punktā jau ir atzinusi, ka šīm regulām ir dažādi mērķi un ka, atšķirībā no Regulas Nr. 1049/2001, Regula Nr. 45/2001 neparedz nodrošināt valsts iestāžu lēmumu pieņemšanas procedūru pārskatāmību un, atvieglojot tiesību piekļūt dokumentiem īstenošanu, sekmēt labu administratīvu praksi. Šis ir attiecināms arī uz Direktīvu 95/46, kuras mērķis būtībā atbilst Regulas Nr. 45/2001 mērķim.

- 48 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka uz pirmo un otro jautājumu lietā C-141/12, kā arī uz piekto jautājumu lietā C-372/12 ir jāatbild, ka Direktīvas 95/46 2. panta a) punkts ir interpretējams tādējādi, ka projektā ietvertie uzturēšanās atļaujas pieprasītāja dati un attiecīgā gadījumā juridiskajā analizē ietvertie dati ir “personas dati” šīs normas izpratnē, tomēr juridiskā analīze pati šādi nav kvalificējama.

Par sesto jautājumu lietā C-372/12, kurš attiecas uz piekļuves tiesību ierobežošanas iespēju

- 49 Ņemot vērā atbildi, kas tika sniegta uz pirmo un otro jautājumu lietā C-141/12, kā arī uz piekto jautājumu lietā C-372/12, un faktu, ka iesniedzējtiesa ir norādījusi, ka uz sesto jautājumu lietā C-372/12 atbilde ir nepieciešama tikai gadījumā, ja projektā ietvertā juridiskā analīze būtu kvalificējama kā personas dati, uz sesto jautājumu nav jāatbild.

Par trešo un piekto jautājumu lietā C-141/12 un pirmo un otro jautājumu lietā C-372/12, kuri attiecas uz piekļuves tiesību apjomu

- 50 Ar trešo un piekto jautājumu lietā C-141/12, kā arī ar pirmo un otro jautājumu lietā C-372/12, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesas vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 95/46 12. panta a) punkts un Hartas 8. panta 2. punkts ir interpretējami tādējādi, ka uzturēšanās atļaujas pieteikuma iesniedzējam ir tiesības piekļūt saviem lēmuma projektā ietvertajiem personas datiem un, ja tas tā ir, vai šīs piekļuves tiesības nozīmē, ka kompetentajām iestādēm ir viņam jāizsniedz šī projekta kopija, vai pietiek, ka tās viņam saprotamā formā dara zināmu minēto datu apkopojumu.
- 51 Visi lietas dalībnieki Tiesā ir vienprātis, ka Direktīvas 95/46 12. panta a) punktā uzturēšanās atļaujas pieteikuma iesniedzējam ir paredzētas tiesības piekļūt visiem projektā ietvertajiem personas datiem, tomēr to nostājas par šo tiesību konkrēto apjomu atšķiras atkarībā no jēdziena “personas dati” interpretācijas.
- 52 Attiecībā uz formu, kādā šīm piekļuves tiesībām būtu jāizpaužas, *YS*, *M* un *S*, kā arī Grieķijas valdība uzskata, ka pieteikuma iesniedzējam ir tiesības saņemt projekta kopiju. Vienīgi šī kopija viņam ļautu pārliecināties, ka viņam ir visi projektā izmantotie viņa personas dati.
- 53 Turpretim Nīderlandes, Čehijas Republikas, Francijas un Portugāles valdības, kā arī Komisija uzskata, ka nedz Direktīvas 95/46 12. panta a) punktā, nedz Hartas 8. panta 2. punktā dalībvalstīm nav paredzēts pienākums uzturēšanās atļaujas pieprasītājam izsniegt projekta kopiju. Esot citi veidi, kā saprotamā veidā darīt zināmus šādā dokumentā ietvertos personas datus, piemēram, izsniedzot šo datu pilnīgu un saprotamu apkopojumu.
- 54 Vispirms ir jāatgādina, ka Direktīvas 95/46 normas attiecībā uz personas datu apstrādi, kas var skart pamattiesības un it īpaši tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, ir jāinterpretē, ievērojot pamattiesības, kas saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru pieder pie vispārējiem tiesību principiem, kuru aizsardzība tai ir jānodrošina, un kas ir ierakstītas Hartā (skat. tostarp spriedumus *Connolly* /Komisija, C-274/99 P, EU:C:2001:127, 37. punkts; *Österreichischer Rundfunk* u.c., C-465/00, C-138/01 un C-139/01, EU:C:2003:294, 68. punkts, kā arī *Google Spain* un *Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 68. punkts).

- 55 Hartas 8. panta, kurā paredzētas tiesības uz personas datu aizsardzību, 2. punktā ir noteikts, ka ikvienam ir tiesības piekļūt datiem, kas par viņu savākti. Šī prasība ir īstenota Direktīvas 95/46 12. panta a) punktā (skat. šai ziņā spriedumu *Google Spain* un *Google*, EU:C:2014:317, 69. punkts).
- 56 Šajā Direktīvas 95/46 normā ir noteikts, ka dalībvalstis garantē katram datu subjektam tiesības iegūt no personas datu apstrādātāja bez ierobežojumiem samērīgos termiņos un bez pārmērīgas vilcināšanās vai tiesu izdevumiem paziņojumu saprotamā formā par apstrādē esošajiem datiem un par jebkuru pieejamu informāciju attiecībā uz datu avotu.
- 57 Kaut arī Direktīvā 95/46 dalībvalstīm šādi ir paredzēts pienākums nodrošināt, ka ikviens datu subjekts no personas, kas atbildīga par personas datu apstrādi, var iegūt ziņas par visiem apstrādātajiem datiem, kuri uz šo personu attiecas, tajā tomēr dalībvalstīm ir paredzēta brīvība noteikt materiālo formu, kādā šis paziņojums veicams, lai tas būtu uzskatāms par “saprotamu”, proti, lai datu subjekts varētu iepazīties ar šiem datiem un pārlicināties, vai tie ir pareizi un tiek apstrādāti direktīvai atbilstošā veidā, lai attiecīgā gadījumā īstenotu savas tiesības, kas tai paredzētas direktīvas 12. panta b) un c) punktā, kā arī 14., 22. un 23. pantā (skat. šajā ziņā spriedumu *Rijkeboer*, EU:C:2009:293, 51. un 52. punkts).
- 58 Tādēļ, ciktāl piekļuves tiesību mērķis var pilnībā tikt sasniegts ar citu paziņojuma formu, datu subjektam nav jāizmanto nedz Direktīvas 95/46 12. panta a) punktā, nedz Hartas 8. panta 2. punktā paredzētās tiesības saņemt dokumenta, kurā ietverti attiecīgie dati, kopiju vai oriģinālu. Lai datu subjekts piekļūtu tikai uz viņu attiecināmajiem personas datiem, viņam var izsniegt dokumentu vai tā kopiju, kurā pārējā informācija ir padarīta nesalasāma.
- 59 Tādās situācijās, kādas aplūkojamas pamatlietās, no šī sprieduma 48. punktā sniegtās atbildes izriet, ka vienīgi projektā ietvertie uzturēšanās atļaujas pieprasītāja dati un attiecīgā gadījumā juridiskajā analizē ietvertie dati ir “personas dati” Direktīvas 95/46 2. panta a) punkta izpratnē. Lidz ar to pieteikuma iesniedzēja piekļuves tiesības atbilstoši Direktīvas 95/46 12. panta a) punktam un Hartas 8. panta 2. punktam attiecas vienīgi uz šiem datiem. Lai piekļuves tiesības varētu uzskatīt par īstenotām, pietiek uzturēšanās atļaujas pieprasītājam izsniegt saprotamā formā ietvertu šo datu apkopojumu, proti, tādā formā, lai datu subjekts varētu iepazīties ar šiem datiem un pārlicināties, vai tie ir pareizi un tiek apstrādāti direktīvai atbilstošā veidā, lai attiecīgā gadījumā īstenotu savas tiesības, kas tam paredzētas minētās direktīvas 12. panta b) un c) punktā, kā arī 14., 22. un 23. pantā.
- 60 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka uz trešo un piekto jautājumu lietā C-141/12, kā arī uz pirmo un otro jautājumu lietā C-372/12, ir jāatbild, ka Direktīvas 95/46 12. panta a) punkts un Hartas 8. panta 2. punkts ir interpretējami tādējādi, ka uzturēšanās atļaujas pieteikuma iesniedzējam ir tiesības piekļūt visiem saviem lēmuma projektā ietvertajiem personas datiem, kurus apstrādā valsts pārvaldes iestādes šīs direktīvas 2. panta b) punkta izpratnē. Lai piekļuves tiesības varētu uzskatīt par īstenotām, pietiek uzturēšanās atļaujas pieprasītājam izsniegt saprotamā formā ietvertu šo datu apkopojumu, proti, tādā formā, lai datu subjekts varētu iepazīties ar šiem datiem un pārlicināties, vai tie ir pareizi un tiek apstrādāti direktīvai atbilstošā veidā, lai attiecīgā gadījumā īstenotu savas tiesības, kas tam paredzētas minētajā direktīvā.

Par ceturto jautājumu lietā C-141/12, kā arī par trešo un ceturto jautājumu lietā C-372/12, kuri attiecas uz Hartas 41. pantu

- 61 Ar ceturto jautājumu lietā C-141/12, kā arī ar trešo un ceturto jautājumu lietā C-372/12, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesas būtībā vēlas noskaidrot, vai Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka uzturēšanās atļaujas pieprasītājs var tieši atsaukties šajā normā paredzētajām tiesībām piekļūt lietas materiāliem un, ja tas tā ir, kāds ir šīs normas teksta “ievērojot [lēmuma pieņemšanas] konfidencialitātes likumīgas aizsardzības apsvērumus” tvērums.

- 62 Komisija uzskata, ka šie jautājumi ir nepieņemami to hipotētiskā un neskaidrā formulējuma dēļ.
- 63 Jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa uzdevusi pašas noteiktajos tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu ietvaros, kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņēmums. Valsts tiesas iesniegtu lūgumu Tiesa var noraidīt tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Kopienu tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas faktisko situāciju vai tās priekšmetu, vai arī gadījumos, kad izvirzītā problēma ir hipotētiska vai kad Tiesai nav zināmi faktiskie vai juridiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (skat. it īpaši spriedumu lietā *Márquez Samohano*, C-190/13, EU:C:2014:146, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 64 Tomēr šajā lietā tas tā nav. Ņemot vērā iesniedzējtiesu izklāstītos faktiskos apstākļus, nešķiet, ka jautājums par to, vai prasītāji pamatlietās atbilstoši Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktam var atsaukties uz tiesībām piekļūt dokumentiem, būtu tīri hipotētiska rakstura. Jautājumu formulējums, kā arī ar tiem saistītā informācija, kas ietverta iesniedzējtiesu nolēmumos, turklāt ir pietiekami skaidri, lai varētu noteikt jautājumu apjomu, kā arī ļautu, no vienas puses, Tiesai sniegt uz tiem atbildi un, no otras puses, lietas dalībniekiem sniegt savus apsvērumus atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantam.
- 65 Par prejudiciālo jautājumu būtību *YS*, *M* un *S*, kā arī Grieķijas valdība uzskata, ka uzturēšanās atļaujas pieprasītājs tiesības piekļūt dokumentiem var pamatot ar Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ņemot vērā, ka šādas atļaujas izsniegšanas procesā valsts iestādes īsteno patvēruma jomas direktīvas. Nīderlandes, Čehijas Republikas, Francijas, Austrijas un Portugāles valdības, kā arī Komisija savukārt uzskata, ka Hartas 41. pants attiecas vienīgi uz Savienības iestādēm un līdz ar to nav pamats tiesībām piekļūt dokumentiem valsts procedūru ietvaros.
- 66 Vispirms ir jāatgādina, ka Hartas 41. panta, kura nosaukums ir “Tiesības uz labu pārvaldību”, 1. punktā ir noteikts, ka ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās. Šī paša panta 2. punktā ir precizēts, ka šīs tiesības īpaši ietver ikvienas personas tiesības piekļūt materiāliem, kas uz to attiecas, ievērojot konfidencialitātes, kā arī profesionālā noslēpuma un komercnoslēpuma likumīgas aizsardzības apsvērumus.
- 67 No Hartas 41. panta teksta skaidri izriet, ka tas neattiecas uz dalībvalstīm, bet gan vienīgi uz Savienības iestādēm (šai ziņā skat. spriedumu lietā *Cicala*, C-482/10, EU:C:2011:868, 28. punkts). Tādējādi uzturēšanās atļaujas pieprasītājam atbilstoši Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktam nav tiesību piekļūt ar viņa pieteikumu saistītajiem lietas materiāliem.
- 68 Šo konstatējumu neatspēko fakts, ka minētajā normā paredzētās tiesības uz labu pārvaldību atspoguļo Savienības tiesību pamatprincipu (spriedums lietā *H. N.*, C-604/12, EU:C:2014:302, 49. punkts). Katrā ziņā ar šajās lietās uzdotajiem jautājumiem iesniedzējtiesas nelūdz šī pamatprincipa interpretāciju, bet gan vēlas noskaidrot, vai Hartas 41. pants ir piemērojams Savienības dalībvalstīm.
- 69 Līdz ar to uz ceturto jautājumu lietā C-141/12, kā arī uz trešo un ceturto jautājumu lietā C-372/12 ir jāatbild, ka Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka uzturēšanās atļaujas pieprasītājs valsts iestādēs nevar tieši atsaukties uz šajā normā paredzētajām tiesībām piekļūt lietas materiāliem.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 70 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 14. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 2. panta a) punkts ir interpretējams tādējādi, ka uzturēšanās atļaujas pieteikuma iesniedzēja personas dati, kas ietverti tādā pārvaldes dokumentā, kāds ir pamatlietās aplūkotsais “projekts”, kurā ietverts pamatojums, kuru atbildīgais darbinieks izvirza lēmuma projektam, kuru tam uzdots sastādīt procedūrā pirms lēmuma par uzturēšanās atļaujas piešķiršanu, un attiecīgā gadījumā šajā dokumentā iekļautajā juridiskajā analizē ietvertie dati ir “personas dati” šīs normas izpratnē, tomēr juridiskā analīze pati šādi nav kvalificējama;
- 2) Direktīvas 95/46 12. panta a) punkts un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. panta 2. punkts ir interpretējami tādējādi, ka uzturēšanās atļaujas pieteikuma iesniedzējam ir tiesības piekļūt visiem saviem lēmuma projektā ietvertajiem personas datiem, kurus apstrādā valsts pārvaldes iestādes šīs direktīvas 2. panta b) punkta izpratnē. Lai piekļuves tiesības varētu uzskatīt par īstenotām, pietiek uzturēšanās atļaujas pieprasītājam izsniegt saprotamā formā ietvertu šo datu apkopojumu, proti, tādā formā, lai datu subjekts varētu iepazīties ar šiem datiem un pārliecināties, vai tie ir pareizi un tiek apstrādāti direktīvai atbilstošā veidā, lai attiecīgā gadījumā īstenotu savas tiesības, kas tam paredzētas minētajā direktīvā;
- 3) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka uzturēšanās atļaujas pieprasītājs valsts iestādēs nevar tieši atsaukties uz šo normu.

[Paraksti]